

februari 2009

Terwijl ik deze brief schrijf heeft Israel zojuist haar troepen teruggetrokken uit Gaza en houdt zich aan een uni-lateraal staakt het vuren dat men vorige week heeft afgesproken. De meeste mensen in Israel hebben hierop gereageerd met gemengde gevoelens - blij dat onze zonen weer thuis zijn en buiten gevaar, blij dat de scholen en winkels in het zuiden weer terug kunnen keren naar hun dagelijkse routine, maar aarzelend over of we wel hebben bereikt wat we hadden moeten bereiken.

Een dag nadat de laatste Israelische soldaat uit Gaza was vertrokken, waren de Palestijnse Arabieren alweer tunnels aan het graven, en zetten hun smokkelactiviteiten weer voort die de belangrijkste oorzaak waren van deze oorlog. Want het is door dit enorme tunnelstelsel dat de lange afstandwapens en raketten Gaza in werden gesmokkeld vanuit Iran. Hoewel het Israelische leger talloze van deze tunnels heeft verwoest gedurende de gevechten, reageert het nog niet op de hernieuwde tunnelactiviteiten.

Tegelijkertijd is het leiderschap van Hamas weer bovengronds, haar doodsbedreigingen sturend en woorden van haat spugend in de richting van Israel en het Westen.

Het staat buiten kijf dat het Israelische leger een grote slag heeft toegebracht aan de Hamas- infrastructuur in Gaza. Water en electriciteitsvoorzieningen zijn vernietigd, en duizenden gebouwen zijn platgegooid. De meeste van die gebouwen waren hetzij hoofdkwartieren van Hamasleiders, hetzij opslagplaatsen van wapens en munitie. Zij waren soms ook de huizen van mensen die gevraagd of ongevraagd onderdak aan Hamasactiviteiten hadden geboden. Hamas koos ervoor om deze oorlog te voeren over de rug van haar eigen bevolking, en ja, ongelukkigerwijs kwamen er burgers om in het spervuur.

Hamas weigert om haar nederlaag te erkennen en de vernietiging in Gaza proberen ze in hun voordeel te gebruiken. Hoe langer Gaza nog in puin ligt hoe meer Hamas de situatie kan gebruiken om nog meer haat tegen Israel te creëren. Hamas heeft geen interesse in regeren. Haar enige interesse is vernietigen.

What moet Israel daarmee? Op 10 februari zal Israel naar de stembus gaan om een nieuwe minister-president en een nieuw parlement te kiezen. Alle opiniepeilingen voorspellen een meer conservatieve regering onder leiding van Benjamin Nethanyahu. Het ligt in de handen van de volgende minister-president of de mensen van dit prachtige land in het noorden, in het zuiden, in Jeruzalem, in Judea en Samaria in veiligheid kunnen wonen. Want het volk van Israel begrijpt al wat zovelen in de wereld nog niet kunnen pakken- vrede is op dit moment nog niet haalbaar. Maar we kunnen wel rust brengen in het land als we ons voordeel uit de situatie halen en de vijand verslaan. Ik weet dat u achter ons blijft staan omdat u dat ook deed tijdens de afgelopen oorlog. Moge God ons de kracht geven om dat te doen wat nodig is.

Hoogachtend,

Sondra Oster Baras
Directeur